

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Terrae Motvs. Ammianus lib. 17. cap. 7. Descriptio CXXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

T E M P E S T A S,

Legendus Curt. li. 4. Val. l. r. c. 8. Liuius, lib. 21. & 40. circa finem. D. Chryf. epist. 1. ad Olympiadem Diaconifam, & cæteri. Difertè quoque de fcript. Maff. his verbis.

Descriptio CXXXVIII.

Oceani fauientis, ventorumque furentiū ea præcipuè regna funt, in id spatium audacius, quam feliciter ingressis Maio mense Lusitanis: flammeus cometes horribili specie, in decimum vsque diem continenter apparuit: iamque variante sæpius cælo ac pelago, atræ, ac fordidæ nubes, ad Septentrionem conglobatæ, omnem in se flatum, quasi reciprocando collegerant: mare languidum erat; infidiosa et. tranquillitas: nauæ locorum ignaræ, ac tempestatum, ad auram vndique captandam, totos velorum expanderant sinus, cum ex ijs, quas dixi nubibus, vniuerso repente imperu sese effundens aquilo, transfertas quatuor naues, quarum ad contrahendū minus aptè disposita fuerant armentaria, in spectantibus cæteris, momento ita euerit, & obruit, vt è tanto hominum numero vemo profusus euaserit. In ijs Bartolom. Diazius, cuius supra meminimus, rei nauticæ gloria in primis illustris, cum è tot iam, ac tantis periculis antea fuisset ereptus, miserandum in modum interijt; salutarij. fuere, vel demissæ raptim antennæ, vel vbi id non licuit, vela ipsa vento disrupta: eo tam horrendo spectaculo exanimati, qui super fuerant confanguineos alij, alij caros, amicosque oculis frustra require: ad lachrymas, & cōplorationem, prout vti que in moerorem ex interitu alieno sui cuiusque periculi metus obstupefaceret. Quippe Boreæ pertinaciter flante pelagus identidem intumescere, fluctus modo ad astra ferri, modo ad tartara pœne ima subsidere: Naues cum extremo salutis discrimine propè modum inter se collidi. Ad hæc atræ caligo, & rudentium stridor, & dissonæ voces, varia, & incerta iubentium, non oculorum modo, sed etiam aurium vsu abstraherant: Quæ, & salum ipsum interdij piceo, noctij igneo colore tenebat.

TERRÆ MOTVS.

Ammianus lib. 17. cap. 7.

Descriptio CXXXIX.

Idem diebus terræ motus horrèdi per Mæcedoniam, A siamque, & Pontum; assiduis pulsibus oppida multa concussit, & mōtes. Inter monumenta tamen multiformium ærumnarum eminuerit Nicomediæ clades; Bithyniæ urbium matris, cuius ruinarum euentum verè, breuiterque absoluaui.

Primò lucis exortu ad diem Nonum Cal. Septemb. concreti nubium globi nigra tium latam paulò ante cæli speciem confuderunt: & amandato solis splendore, nec contigua, vel apposita cernebantur. Ita oculorum obtutu perstricto humo inuolutus crassæ caliginis squalor infedit. Dein velut à numine summo fatales contorquente manubias, ventoque ab ipsis excitante cardinibus, magnitudo furentium incubuit procellarum: cuius imperu pulsorum auditus est montium gemitus: & clisi littoris fragor: hæcque sequuti Typhones, atque præsteres, eum horrifico tremore terrarum ciuitatem, & suburbana funditus euerterunt; & quoniam accliuitate collium ædes pleræque vehabantur: aliæ super alias, conicidebant, vel languētibus eunctis, sonitu ruinarum immenso. Interim clamoribus varijs excelsa cūlmina resultabant, querantium coniugum, liberorumque, & si quid necessitudinis arētē constringit.

Post horam denique secundam, multò ante tertiam aer iam sudus, & liquidus, latentes retexit funereas strages. Nonnulli enim super ruentium ruderum vi nimia constipati, sub ipsis interiere ponderibus; quidam collo tenuis aggeribus obruti cū superesse possent, si qui iuuissent, auxiliorum inopia necabantur. Alij aliquorum extantium acuminibus fixi pendebant: vno icu cæsi complures: paulò ante homines, nunc promiscuæ strages cadauerum cernebantur. Quosdam donorum inclinata fastigia intrinsecus ferebant intactos angore, & inedia consumendo.

Vide quoque Dionem, seu Xiphilinum in Traiano.